

Genade zo oneindig groot – voor mij!

-- een literatuur- en bijbelstudie --

Hoofdgedachte: Zonder een juist en mezelf eigen gemaakt evangelie heb ik de wereld niets te vertellen. Heb ik de verlossing van mijn zonden echt doorleefd?

1 Genadige verlossing: de kern van het evangelie

“Once upon a time, people in the Christian world knew that the most important issues anyone faces are those of eternity. They knew that God the Creator is pure and holy, that we are in his hands, and that one day we must give an account to him. They knew that none of us is naturally fit to do that and that **the quest for salvation** – not from or pain, misery, poverty and exploitation, but **from guilt and power of our sins – is life’s top priority.**”

J.I. Packer in het voorwoord van 'Putting amazing back into grace' van Michael Horton

?. Packer zegt dat de zoektocht naar verlossing van de schuld en macht van onze zonden de hoogste prioriteit heeft in het leven. Hoe ervaar ik dat?

“All unannounced and most undetected there has come in modern times **a new cross** into popular evangelical circles. ... This new evangelism employs the **same language** as the old, but its **content is not** the same and its **emphasis is not** as before.”

A.W. Tozer geciteerd (uit het boek A.W. Tozer 'The best of A.W. Tozer') door Michael Horton in 'Putting amazing back into grace'

→ Schrijf eens op:

?. Wat zie ik als de inhoud van het evangelie, welke onderwerpen komen er in voor?

?. Welke nadruk zou ik leggen, wat is de kern?

?. Wat verwacht ik als reactie van ongelovigen op het evangelie?

→ Vergelijk je antwoorden met de volgende **eerste** evangelisatie toespraken van:

- Johannes de dooper → Matteüs 3:1-2, 5-6
- Jezus → Matteüs 4:17
- Petrus → Handelingen 2:14-42 (met name vs 36-40)
- Paulus → Handelingen 13:23-30 en 38-41

N.B. Als er behoefte is aan meer informatie, onderzoek dan ook:

- Johannes de dooper → Lucas 3:3-10, 18
- Jezus → Johannes 3:14-21
- Petrus → Handelingen 3:11-26 (m.n. vs 18,19 en 26); Handelingen 4:8-12
- Paulus → 1 Korintiërs 1:18, 22-23; 1 Korintiërs 1:30-2:2

?. Welke plek heeft de liefde van God in het evangelie?

Kerngedachte 1: de onverdiende verlossing van zonde, door Jezus' dood aan het kruis, is de kern van het evangelie.

2 Genadebeseef: 'Ik ben failliet!'

2.1 Beseef de feiten

→ Reageer op de stellingen:

- Je moet voor een probleem eerst je *verantwoordelijkheid* hebben toegeëigend, voordat je op zoek zult gaan naar een oplossing.
- Het *beseef van de ernst* van je probleem bepaalt de mate waarin je een (aangeboden/gevonden) oplossing *waardeert*.

?. Hoe kun je dit toepassen op het evangelie?

→ Overdenk met elkaar de *diepgang* van de volgende feiten (denk o.a. na over de vraag 'Hoe ernstig is ons zonde probleem?') en zoek bijvoorbeeld de genoemde teksten op bij punten waar je als kring meer over wilt weten:

De feiten – deel 1 : het erg grote probleem	
Ernst van mijn zonde probleem	Romeinen 3:10-20, 23 Psalm 51:7
Realiteit van het oordeel	Romeinen 2:1-12,16 Matteüs 25:31-34,41,46 Openbaring 20:11-15
Ernst van de straf	Lucas 16:19-31 Matteüs 25:41,46 Openbaring 20:10,14-15
Ernst van mijn onvermogen om mezelf te redden	Galaten 2:16, 21 Galaten 3:1-5 Galaten 3:10-14 Galaten 5:4
Hoge prijs van de oplossing	Matteüs 26:36-39 1 Petrus 1:18,19 Jesaja 53: 3-12 Filippenzen 2:6-8

De feiten – deel 2 : het erg goede nieuws	
Motief achter de oplossing	1 Johannes 4:8-10 Johannes 3:16 Romeinen 5:5-11
Planning van de oplossing	Romeinen 5:5-11 Efeziërs 1:4-6,11-12 1 Petrus 1:20
Volledigheid van de oplossing	Romeinen 5:15-19
Vrije verkrijgbaarheid van de oplossing	Romeinen 1:16 Romeinen 3:24
Aanname tot Gods kinderen	Romeinen 8:14-17 1 Johannes 3:1-2
Vrijmoedige gemeenschap met God	Hebreeën 4:14-16

?. Welke reactie hoort bij het (beter) beseffen van de probleem feiten?

?. Welke reactie hoort bij het (beter) beseffen van de goede nieuws feiten?

2.2 Faillissement of surseance

"All unannounced and most undetected there has come in modern times a new cross into popular evangelical circles. ... **The new cross does not slay the sinner**; it redirects him. It gears him into a cleaner and holier way of living and **saves his self-respect**. To the self-assertive it says, "Come and assert yourself for Christ." To the egotist it says, "Come and do your boasting in the Lord." To the thrill-seeker it says, "Come and enjoy the thrill of the abundant Christian life.""

A.W. Tozer geciteerd (uit het boek A.W. Tozer 'The best of A.W. Tozer') door Michael Horton in 'Putting amazing back into grace'

- ?. Waarom vinden we ons zelfrespect zo belangrijk?
- ?. In hoeverre werkt dat belemmerend bij bekering?
- ?. Hoe heb ik dat ervaren?

→ Lees de volgende definities (www.VanDale.nl) en beantwoord de vragen:

fail-lis-se-ment (het ~, ~en)

1 toestand van iem. die niet in staat is aan zijn financiële verplichtingen te voldoen en op wiens vermogen daarom beslag is gelegd => *bankroet, buiteling, deconfiture, failliet, faling*

sur-se-an-ce (de ~, ~s)

1 uitstel van betaling van schulden

- ?. Wat gebeurt er met de openstaande schulden wanneer iemand faillissement aangevraagd? En bij surseance? Wat is het verschil?
- ?. Wat zou ik moeilijker vinden om aan te moeten vragen?

"I am trying to talk about Faith in the second sense, the higher sense. I said just now that the question of Faith in this sense arises after a man has tried his level best to practice the Christian virtues, and found that he fails, and seen that even if he could he would only be giving back to God what was already God's own. In other words, **he discovers his bankruptcy**.

...

As long as a man is thinking of God as an examiner who has set him a sort of paper to do, or as the opposite party in a sort of bargain - as long as he is thinking of claims and counter-claims between himself and God - he is not yet in the right relation to Him. He is misunderstanding what he is and what God is. And he cannot get into the right relation until he has discovered the fact of our bankruptcy.

What I say 'discovered', I mean really discovered: not simply said it parrot-fashion [*vert: papegaaien*]. Of course, any child, if given a certain kind of religious education, will soon learn to say that we have nothing to offer to God that is not already His own and that we find ourselves failing to offer even that without keeping something back. But I am talking of really discovering this: really finding out by experience that it is true.

Now we cannot, in that sense, discover our failure to keep God's law except by trying our very hardest (and then failing). **Unless we really try, whatever we say there will always be at the back of our minds the idea that if we try harder the next time we shall succeed in being completely good**. Thus, in one sense, the road back to God is a road of moral effort, of trying harder and harder. But in another sense it is not trying that is ever going to bring us home. All this trying leads up to the vital moment at which you turn to God and say, 'You must do this. I can't.'"

C.S. Lewis in 'Mere Christianity'

→ Lees Matteüs 18:21-35 over de gelijkenis van de twee dienaren met schuld.
Verifieer de gelijkenis met het tekenen van je faillissement.
?. Wat vind je van de opmerking: "Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen."

"Niemand die rechtvaardig is, niemand die God ernstig zoekt, niemand die goed doet [*zie Romeinen 3:10-12*]. Als je dat geen geestelijk faillissement kunt noemen. Als een bedrijf failliet is gegaan zijn er meestal nog wel enkele activa die kunnen worden verkocht om een deel van de schulden af te lossen. Maar wij hadden geen bezittingen, wij hadden niets dat we aan God hadden kunnen overdragen als een deelbetaling op onze schulden. Zelfs onze "gerechtigheden zijn als een bezoedeld kleed" in zijn ogen (Jesaja 64:6). We verkeerden in geestelijke armoede we hadden een schuld die we nooit zouden kunnen aflossen.

Maar vervolgens leerden we dat de verlossing een geschenk van God is: verkregen door genade door geloof, niet door het werk onzer handen, opdat niemand zich daarop zou kunnen beroemen (Romeinen 6:23, Efeziërs 2:8-9). We vertrouwden niet langer op enige vorm van rechtvaardigheid van onszelf en bekeerden ons tot geloof in Jezus Christus, om gered te zijn. Door die handeling te verrichten verklaarden we ons in geestelijk opzicht failliet.

...

Dus rijst de vraag in wat voor soort faillissement wij zijn terechtgekomen. Echt failliet, of surséance? Ik denk dat de meesten van u vinden dat er echt faillissement is uitgesproken. Omdat we tot geloof kwamen dat alléén Jezus ons verlossing brengt, realiseerden we ons terdege dat we absoluut geen goede werken hadden kunnen toevoegen aan datgene wat Hij reeds heeft gedaan. Wij geloven immers dat Hij volledig voor onze schulden heeft betaald en aldus het eeuwige leven voor ons heeft verzekerd. Zelf kunnen we verder niets meer doen om onze verlossing te verdienen, dus naar analogie van de vergelijking met het bedrijfsleven kunnen we zeggen dat we een *volledig* faillissement hebben aangevraagd.

Toch denk ik dat de meesten onder ons in werkelijkheid *doen alsof er surséance is aangevraagd*. Omdat we tot geloof kwamen dat Jezus Christus ons alléén verlossing bracht, hebben we ons ongemerkt en onbewust laten terugvallen op een relatie met God, waarin we ons moeten bewijzen in het geestelijk leven. We zeggen dan wel dat zelfs onze beste daden ons niet in de hemel kunnen krijgen, maar we denken toch dat we zo Gods zegen krijgen voor ons dagelijks leven.

Als we christen zijn geworden beginnen we afstand te nemen van onze meest opvallende zonden. We gaan de kerk bezoeken, geven geld aan de collecte en doen misschien mee met een bijbelstudiegroep. We zien een aantal positieve veranderingen in onze levensstijl, waardoor we een goed gevoel over onszelf krijgen. We zijn nu klaar om uit het faillissement te herrijzen en voor onszelf te betalen in het christelijke leven.

Dan komt echter de dag dat we in geestelijk opzicht onderuit gaan. We vervallen in een oude zonde, of we verzuimen te doen wat we hadden moeten doen. Omdat we ervan uit gaan dat we nu op onszelf zijn aangewezen, als het ware voor onszelf betalen, zijn we geneigd te veronderstellen dat we in elk geval Gods zegen voor onbepaalde tijd hebben verspeeld. Onze verwachting met betrekking tot Gods zegen is afhankelijk van de vraag hoe voldaan we ons voelen over onze christelijke levenswijze. We vroegen surséance aan om in zijn Koninkrijk te komen, en dus denken we nu dat we God op onze wijze kunnen en moeten terugbetalen. We werden gered door genade, maar we leven door onze werken."

Jerry Bridges in 'Genade – het faillissement van de mens en de goedheid van God'

?. Volgens de geciteerde schrijvers ben en blijf ik failliet. Heb ik dat ook echt (al) ervaren in mijn geloofsleven? Zo ja: hoe? Zo nee: waarom (nog) niet?

→ Reageer op de stelling van C.S. Lewis "Alleen als je echt je best doet om Gods wet te bewaren, zul je je faillissement pas ontdekken".

?. Heb ik ook momenten dat ik leef alsof ik in dit leven toch alle schuld alsnog zelf probeer af te lossen? Heb ik mijn volledige vertrouwen gesteld in de verlossing van Jezus, of verwacht ik nog veel van mijzelf?

2.3 Join the club

?. Welke mensen zijn de doelgroep van het evangelie?

?. Wie in de bijbel blijken geschikte ontvangers van Gods verlossing en wie niet? Waarom is dat zo?

→ Verifieer je antwoorden, bijvoorbeeld a.d.h.v de volgende teksten (ieder kringlid zou één tekst kunnen nemen):

- Lucas 5:27-32
- Lucas 19:1-10
- Lucas 15:1-7, 10, 24
- Matteüs 10:5-8
- Matteüs 21:28-32
- Matteüs 11:25-30
- 1 Korintiërs 1:18-2:5

?. In hoeverre vind ik het moeilijk om mezelf tot deze groepen mensen te rekenen?

Kerngedachte 2: Het besef van de ernst van mijn probleem bepaalt hoe ik de aangeboden oplossing waardeer. Een eerlijk besef van mijn eigen faillissement is noodzakelijk voor mijn verdere geestelijk leven.

3 Genade voor het leven!

Het erkennen van je faillissement en het aannemen van Gods genade werkt door voor je hele geestelijke leven. Laten we eens kijken naar: onze relatie met God, onze heiliging, ons discipelschap, de gemeenschap met christenen en ons getuigen zijn.

3.1 Omgang met God: leven uit genade

"Velen van ons kennen echter onze God niet en begrijpen zijn evangelie van Genade niet. Velen zien God voor zich als een stilzittende Boeddha, onverstoort, onbeweeglijk, keihard. Golgota roept het uit, duidelijker dan enig theologieboek: 'Wij kennen onze God niet.' We kunnen de waarheid niet vatten die in de eerste brief van Johannes onder woorden gebracht wordt: 'Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat hij ons eerst heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gegeven als verzoening voor onze zonden.' Het kruis onthult de diepte van Vaders liefde voor ons: 'Niemand heeft grotere liefde dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.'

De discipel die veeleer vanuit genade leeft, dan vanuit de wet, heeft een beslissende bekering ondergaan: **het zich afkeren van wantrouwen naar vertrouwen**. Het meest opvallende kenmerk van een leven uit genade is

vertrouwen in het verlossende werk van Jezus Christus. Heel diep geloven zoals Jezus dat deed, dat God nabij is en aan het werk is in het leven van de mens, houdt in dat **ik begrijp dat ik een geliefd kind van deze Vader ben en dat ik van daaruit vrij ben om te vertrouwen**. Dat maakt een diep verschil in de manier waarop ik me verhoud tot mezelf en anderen; het maakt een enorm verschil in de manier waarop ik leef. Abba vertrouwen, in gebed en in het leven, houdt in dat ik met kinderlijke openheid tegenover een geheim sta: het mysterie van genadige liefde en aanvaarding."

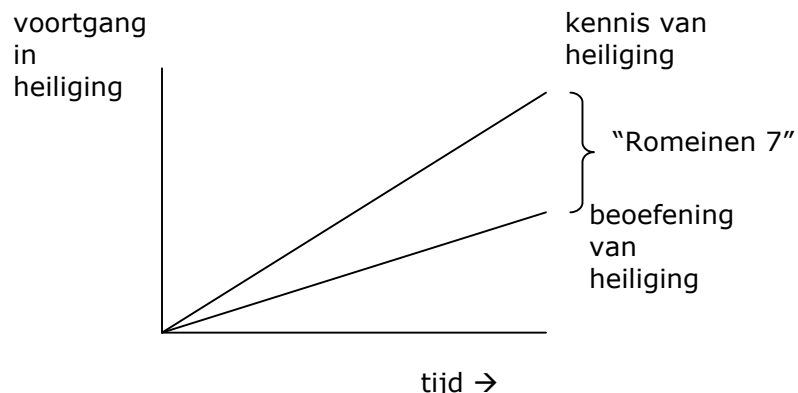
Brennan Manning in 'Het zwerversevangelie'

→ Lees Hebreeën 4:14-16

?. Hoe nader ik God, wanneer mijn zwakheden zo duidelijk aanwijsbaar zijn?

3.2 Heiliging: toenemend besef van de noodzaak genade houdt je dicht bij het kruis

"Als we meer kennis krijgen van Gods heiligheid, lijkt het wel of de kloof tussen onze kennis en de beoefening van de heiliging steeds groter wordt. Dat is de manier waarop de Heilige Geest werkt om ons steeds meer te heiligen. In de volgende afbeelding is dit schematisch voorgesteld:

Als we groeien gaan we onze zonden steeds meer haten (Psalm 119:104) en krijgen we steeds meer vermaak in Gods wet (Romeinen 7:22). We zien de volmaaktheid van Gods wet en de gerechtigheid van alles wat Hij van ons eist. We geven toe dat "zijn geboden niet zwaar zijn" (1 Joh. 5:3), maar "heilig, rechtvaardig en goed" (Rom. 7:12). Maar gedurende al die tijd zien we ook onze innerlijke verdorvenheid en merken we dat we steeds weer in zonden vallen. Daarom roepen we het met Paulus uit: "Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" (Rom 7:24) en hebben we de neiging maar op te geven. Als we succes willen hebben in ons najagen van heiliging, zullen we vol moeten houden ondanks onze mislukkingen."

Jerry Bridges in 'Verlangen naar heiliging'

→ Zoek eens op hoe Paulus zichzelf door de jaren heen beschrijft:

- 1 Korintiërs 15:9 (ca. 50 A.D.)
- Efeziërs 3:8 (eind jaren 50 A.D.)
- 1 Timoteüs 1:15 (tegen het einde van Paulus leven) N.B. hier gebruik bij voorkeur een oudere vertaling dan de NBV.

?. Herken ik deze 'groeicurve' in mijn eigen leven?

→ Reageer op de stelling: een toenemend besef van de noodzaak genade houdt je dicht bij het kruis.

3.3 Discipelschap: genadige navolging

"Goedkope genade is de doodsvijand van de kerk. ... Goedkope genade is genade die we voor onszelf hebben. Goedkope genade is de prediking van vergeving zonder verootmoediging; ... Goedkope genade is genade zonder navolging, genade zonder kruis, genade zonder de levende, mensgeworden Jezus Christus. Kostbare genade is... de roepstem van Jezus Christus, waarop de discipel zijn netten verlaat en navolgt.

...

Kostbaar is zij [*de genade*], omdat zij oproept tot navolging; genade is zij, omdat zij oproept tot navolging van Christus; kostbaar is ze, omdat ze de mens het leven kost; genade is zij, omdat ze hem pas zo het leven schenkt; kostbaar is ze, omdat ze de zonde verdoemt; genade, omdat ze de zondaar rechtvaardigt. Kostbaar is de genade bovenal daarom, omdat ze God veel gekost heeft, omdat ze God het leven van zijn Zoon gekost heeft – 'Gij zijt duur gekocht' – en omdat voor ons niet goedkoop kan zijn, wat voor God duur is. Genade is zij vóór alles daarom, dat God zijn zoon niet te kostbaar achtte voor ons leven, maar Hem overgaf voor ons. Kostbare genade is de menswording van God.

Kostbare genade is genade als het heiligdom van God, dat tegen de wereld moet worden beschermd; het heilige dat niet voor de honden geworpen mag worden zij is daarom genade als levend woord, woord van God, dat Hij zelf spreekt, zoals het Hem behaagt. Het raakt ons als de genadige oproep tot de navolging van Jezus; het komt als woord van vergeving tot de beangstigde geest en het verslagen hart. Kostbaar is de genade, omdat ze de mens dwingt onder het juk van de navolging van Jezus Christus; genade is het, dat Jezus zegt: 'Mijn juk is zacht en mijn last is licht.'

Dietrich Bonhoeffer in 'Navolging'

"Wij willen spreken van de oproep tot navolging van Jezus. Leggen wij de mensen daarmee een nieuw zwaar juk op? Zullen hier bij al de menselijke instellingen, waaronder mensen naar lichaam en ziel zuchten, nog hardere, onverbiddelijkere gevoegd worden? Zal met de herinnering aan de navolging van Jezus slechts nog een scherpere doorn in de verontruste en gewonde gewetens gedreven worden?

...

Wanneer de Heilige Schrift van de navolging van Jezus spreekt, dan verkondigt zij daarmee de bevrijding van de mens van alle menselijke instellingen, van al wat drukt, belast, wat zorg en gewetensbezwaren veroorzaakt. In de navolging van Jezus komen de mensen van onder het harde juk van hun eigen wetten onder het zachte juk van Jezus Christus. ... Wie onverdeeld het gebod van Jezus opvolgt, wie het juk van Jezus zonder tegenstreven op zich neemt, die wordt de last die hij heeft te dragen, licht, die ontvangt in de zachte druk van dit juk de kracht om de rechte weg te gaan zonder moe te worden. Het gebod van Jezus is hard, onmenselijk hard, voor hem die zich ertegen verzet. Jezus' gebod is zacht en niet zwaar voor hem die gewillig zich eraan overgeeft. 'Zijn geboden zijn niet zwaar' (1 Joh. 5:3)"

Dietrich Bonhoeffer in 'Navolging'

?. Waarom is het volgen van Jezus echte genade?

3.4 Gemeenschap der sloebers

"De brief van Jakobus geeft ons raad om ons onze zonden aan elkaar te belijden (Jakobus 5:16). Deze heilzame praktijk heeft tot doel om ons te leiden tot het aanvaarden van onze *ragamuffin* status, zodat we accepteren dat we schooiers en sloebers zijn. Maar het is zoals Dietrich Bonhoeffer schreef: 'Hij die alleen is met zijn zonden, is volkomen alleen. Het is mogelijk dat christenen, ondanks dat ze samen met anderen aanbidden, gezamenlijk in gebed zijn en gemeenschap en dienstbaarheid uitoefenen, toch nog steeds aan de eenzaamheid overgeleverd zijn. De uiteindelijk doorbraak naar echte gemeenschap vindt dan niet plaats, omdat zij weliswaar **gemeenschap met elkaar** hebben als gelovige en vrome mensen, maar niet **als zondaars die helemaal niet zo vroom zijn**. De godsdienstige broederlijke omgang laat niet toe dat iemand een zondaar is. Daarom moet iedereen zijn zonde voor zichzelf en de anderen in de gemeente verbergen. Wij durven geen zondaars te zijn. Vele christenen zijn vol onuitsprekelijke afschuw als er plotseling een echte zondaar wordt ontdekt die zich temidden van de rechtvaardigen bevindt. Daardoor blijven we alleen met onze zonden en leven in leugen en hypocrisie. Het blijft een feit dat we zondaars zijn!'

's Zondags in de kerkdienst, en in elke andere dimensie van ons bestaan, *doen velen van ons alsof we geloven* dat we zondaars zijn. Met als gevolg dat het enige wat we kunnen doen, is ook te doen alsof we geloven dat we vergeving hebben ontvangen. Het resultaat hiervan is, dat **ons hele geestelijke leven bestaat uit pseudo-berouw en pseudo-vreugde.**"

Brennan Manning in 'Het zwervers evangelie', met een quote van Dietrich Bonhoeffer uit 'Leven met elkander'

?. Herken ik deze situatie dat we onder elkaar doen alsof we geloven dat we zondaar zijn, maar onszelf toch voor elkaar verbergen en oppoetsen?

?. Hoe open ben ik naar andere Christenen toe over mijn fouten?

?. Hoe reageer ik op 'zondaars' in mijn omgeving?

→ Reageer op de stelling: avondmaal is niet voor de 'heiligen' in de kerk, maar voor 'zondaars' die beseffen dat ze Jezus' offer en Gods vergeving nodig hebben.

3.5 Getuigen zijn: genadebrengers

"Mijn bestudering van het leven van Jezus overtuigt mij ervan dat welke barrières we ook moeten overwinnen in het omgaan met 'andere' mensen, we die niet kunnen vergelijken met wat de heilige God moest overwinnen toen Hij neerdaalde om hier onder ons op planeet aarde te wonen – deze God die in het Heilige der heiligen woonde en wiens aanwezigheid de bergtoppen vuur deed spuwen en roken en iedere onreine persoon die naderbij kwam de dood deed sterven.

Een prostituee, een rijke uitbouter, een door de duivel bezeten vrouw, een Romeinse soldaat, een melaatse Samaritaan en een Samaritaanse die al haar vijfde man had – het is geen wonder dat Jezus door zulke mensen de reputatie kreeg een 'vriend van zondaren' te zijn. Helmut Thielke schreef:

"Jezus bracht het op om van hoeren, kwelgeesten en schurken te houden... Hij was hiertoe alleen in staat omdat Hij door de vuil en de korst van de degeneratie heenkeek en de goddelijke oorsprong zag die volkomen verborgen is – *in iedereen*... Allereerst geeft Hij ons nieuwe ogen.

Als Jezus een met schuld beladen persoon liefhad en hem hielp, dan zag Hij in

hem een dwalend wezen dat geliefd werd door zijn Vader en over wie Hij bedroefd was omdat hij de verkeerde kant opging. Hij zag hem zoals God hem oorspronkelijk bedoeld had en daarom keek Hij door de uiterlijke laag van smerigheid en vuil heen naar de werkelijke mens die daaronder schuil ging. Jezus vereenzelvigde de persoon en de zonde niet, maar Hij zag de zonde als iets van buitenaf, iets wat niet werkelijk bij hem hoorde, iets wat hem ketende en overmeesterde en waarvan Hij hem wilde bevrijden en weer terugbrengen tot zijn werkelijke identiteit. Jezus was in staat mensen lief te hebben omdat Hij hen liefhad door die laag vuil heen."

...

Wij allen in de kerk hebben 'door genade genezen ogen' nodig om het potentieel van dezelfde genade die God zo rijkelijk verleend heeft, in anderen te zien."

Phillip Yancey in 'Genade wat een wonder'

→ Lees Jona 2:1-11 en Jona 3:8-4:4

→ Lees Matteüs 18:21-35 (m.n. vs 33)

?. Hoe reageren deze genadeontvangers op hun omgeving?

?. Hoe ga ik om met niet-christenen die nog duidelijk in de macht van de zonde zijn?

?. In hoeverre vind ik het (zoveel jaar later) moeilijk om me te verplaatsen in 'iemand die verloren gaat' en bewogenheid te krijgen voor die persoon?

Kerngedachte 3: een blijvend (en steeds dieper gaand) besef van 'ik ben een geredde zondaar' is noodzakelijk voor groei in mijn geestelijk leven.

4 Muzikale toegift:

The closer I get to the cross

There is safety in the distance out of sight and out of mind
And life is unexamined out of fear for what I'll find
But once again in solitude my soul is unfilled
So I press through the crowd and I step toward the hill

Chorus:

The closer I get to the cross the more I clearly see
The holiness of You and the sinfulness in me
There's a beauty in the agony that draws me to this place
The closer I get to the cross the more amazed I am by grace

There are times I want to turn my head, so I don't have to face the truth
Of everything you've done for me and what I've done to you.
But here my eyes are open and it breaks my heart to know
Just how deep the roots of all my failures go.

Draw me nearer, nearer, closer Lord to the cross where thou has died.
Draw me nearer, nearer, closer Lord to thy precious bleeding side.

Palisade – mp3 te vinden op <http://www.palisademusic.com/media.html>